

i sine Vinduer og forhandle dem og avertere med, at han sælger Brokbaand, det skrives der ikke ind imod, det vil intet fornuftigt Menneske finde paa. Men naar det ærede Medlem siger, at hvis en Mand er saa heldig ude i sit Sogn at finde paa et eller andet Middel mod Mund- og Klovesyge, maa han altsaa ikke bekendtgøre det og handle med dette Middel, svarer jeg: Nej, det ved Gud, han ikke maa, og det er fuldkommen rigtigt! Jeg tror nemlig ikke paa, at en Mand ude i sit Sogn finder paa et Middel mod Mund- og Klovesyge. Saa overtroisk er jeg ikke, og jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem virkelig mener, at en tilfældig Mand paa Landet kan finde et Middel mod Mund- og Klovesyge. Den Art Overtro er det netop, Videnskaben kæmper imod. At almindelige Folk, der siger, at de har fundet et Middel mod Mund- og Klovesyge, skulde have Lov til at reklamere med det, finder jeg ganske forkasteligt, thi det er som oftest Bedrag. Jeg forstaar overhovedet ikke, at baade det ærede Medlem og det ærede Medlem (for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) vil gaa i Ilden for Arkanafabrikterne og Avertering med Arkana. Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds talte om hæderlige næringsdrivende o. s. v. og sagde, at nu skulde saadanne hæderlige næringsdrivende endog ind under Sundhedsstyrelsens Kontrol, Sundhedsstyrelsen skulde afgøre, hvad de maatte sælge og hvad ikke. Jeg skal sige til det ærede Medlem, at af alle uhæderlige betragter jeg Arkanafabrikterne som nogle af de mest uhæderlige, de er paa ingen Maade hæderlige næringsdrivende, thi ingen af dem tror paa deres egne Midler. Det ærede Medlem kan være rolig for, at ikke en eneste af alle dem, som averterer med Brahma Livseliksir og Krone-Essens, og hvad det altsammen hedder, selv bruger disse Ting.

Og naar det ærede Medlem siger: Mon Finsen var Medlem af Sundhedsstyrelsen? — er det ganske vist for det første en spøgende Vending, det ærede Medlem der bruger, idet han jo ved, at Finsen døde flere Aar, før Sundhedsstyrelsen blev oprettet, men dernæst maa jeg sige, at jeg synes, det ærede Medlem ikke burde nævne Finsens Navn og Arkanafabrikter i samme Aandedræt, for der er en himmelvid Forskel. Finsen var saa fri for Reklame og Humbug, som nogen kunde være, han benyttede al sin Arbejdskraft til at virke for andre og skaffede ikke sig selv nogen som helst personlig Fordel, tværti-

mod! Da han fik den højeste videnskabelige Æresbevisning, Nobelpræmien, gav han den til sine Patienter. Har det ærede Medlem nogen Sinde set en Arkanafabrikant, som ikke virkede for sin personlige Fordel? Naar det ærede Medlem siger, at Finsen blev ikke en Gang Medlem af Videnskaberens Selskab, hører de Bemærkninger selvfølgelig ikke ind under denne Diskussion, men jeg vil dog svare det ærede Medlem, at Rigsdagen og Staten har søgt at støtte Finsen paa alle de Omraader, man kunde. Den danske Rigsdag stillede sig saa liberalt overfor Finsens Institut og hans Forsøg, at der ikke er Grund til at beklage den Skæbne, Statsmyndighederne gav Finsen. Naar det ærede Medlem siger, at det kan ikke hjælpe, at han f. Eks. har en Gaard til Salg, naar han ikke maa avertere det, og saaledes hjælper det heller ikke, at Folk har Medikamenter til Salg, naar de ikke maa avertere det, vil jeg dertil sige, at de to Ting kan slet ikke sammenlignes. Hvis det ærede Medlem har en Gaard til Salg, hvor der staar 4 smaa Grantræer, og der til Gaarden hører en Mergelgrav, hvor der gaar to Karusser, har det ærede Medlem ikke Lov at avertere, at han har til Salg en pragtfuld Ejendom med en stor fiskerig Sø. Men det er netop dette, Arkanafabrikterne gør. Jeg forstaar overhovedet ikke, at der er Medlemmer i denne Sal, som vil være Talsmænd for Arkanahumbugen og Arkanasvindelen, jeg mener, der bør skrives ind imod den med alle de Midler, man har til Raadighed, for er der nogen, som udbytter de uvidende og daarlige stillede, er det netop Arkanafabrikterne.

Det ærede Medlem fra Kerteminde har været meget streng i sin Kritik. Han har, som jeg nævnte i Gaar, skrevet: „Ordnningen med Hensyn til det Salg, der er forbeholdt Apotekerne, som nu foreslaas lovfæstet, er den, at en Kommission rent diktatorisk uden noget Princip af saglig eller historisk Art fastsætter med Aars Mellemlum, hvilke Varer der skal forbeholdes Apotekerne“. Men det forekommer mig, at man her i Rigsdagen skal være varsom med sin Kritik overfor Mænd, som ikke kan forsvare sig i Tinget. Det Princip, hvorpaa Forholdet mellem Apotekere og Materialister er baseret, er ældgammelt. Det stammer fra Christian den Tredies Tid, idet det den Gang blev bestemt, at Komposita var forbeholdt Apotekerne, og det er senere slaaet fast ved mange forskellige Forordninger. Jeg kan saaledes nævne, at Sundhedskollegiet i